

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده، با رحم

الَمْ رَمَّ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ ۚ وَالَّذِي أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ وَ لَا يَكُنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ (1)

الف، لام، میم، را. این ها آیت های کتاب (قرآن) است. و آنچه فرو فرستاده شده به سوی تو از جانب پروردگار تو حق است ولیکن بسیاری مردم نمی آورند ایمان. (1)

اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ۚ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ ۚ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ۚ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ بِلِقَاءِ رَبِّكُمْ تُوقِنُونَ (2)

خدا آنکه بلند ساخت آسمان ها را بدون ستون ها می بینید آن ها را؛ باز مستقر شد بر عرش؛ و خدمت گذار ساخت آفتاب را و مهتاب را؛ هر یک سیر می کند تا مدت معینی. می نماید تدبیر کار را، به مفصل بیان می کند نشانه ها را تا باشد شما به ملاقات پروردگار تان یقین کنید. (2)

وَ هُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ وَ جَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ وَ أَنْهَرًا ۚ ۚ وَ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ جَعَلَ فِيهَا زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ ۚ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ (3)

و او است آنکه گسترانید زمین را و ساخت در آن کوه های ثابت و دریا ها؛ و از هر نوع میوه ها ساخت در آن جوهره دو؛ می پوشاند شب را روز. هر آئینه در این البته نشانه ها است برای گروهی که می اندیشند. (3)

وَ فِي الْأَرْضِ قِطْعٌ مُّتَجَبَّرَاتٌ وَ جَدَّتْ مِنْ أَعْنَابٍ وَ زُرْعٌ وَ نَخِيلٌ صِنَوَانٌ وَ غَيْرُ صِنَوَانٍ يُسْقَىٰ بِمَاءٍ وَاحِدٍ وَ نَفَضَلٌ بَعْضُهَا عَلَىٰ بَعْضٍ فِي الْأَكْلِ ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْمَلُونَ (4)

و در زمین پارچه های همسایه با یکدیگر و بوستان ها از انگور و کشتزار و درختان خرما یک پایه و غیر یک پایه است، می شوند آبیاری به آب واحد و برتری می دهیم بعضی از آنها را بر بعضی در طعم میوه ها. هر آئینه در این البته نشانه ها است برای گروهی که تعقل می کنند. (4)

وَ إِنْ تَعْجَبْ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ أَءِذَا كُنَّا تُرَابًا أَمْ نَأْتِي خَلْقٍ جَدِيدٍ ۚ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ ۚ وَأُولَٰئِكَ الْأَعْدَلُ ۚ فِي أَعْنَاقِهِمْ ۚ وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۚ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ (5)

و اگر تعجب می کنی پس عجب است سخن ایشان: آیا وقتی که باشیم خاک آیا هر آئینه ما البته در آفرینش نو باشیم؟ آنها آنان اند که نا معتقد شدند به پروردگار ایشان؛ و آنها زنجیر ها باشد در گلوں های ایشان؛ و آنها باشند گان دوزخ اند؛ ایشان در آن جا همیشه باشند گانند. (5)

وَ يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ وَ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمُ الْمُثَلَّثَاتُ ۚ وَ إِنْ رَبُّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ لِّلنَّاسِ عَلَىٰ ظُلْمِهِمْ ۚ وَ إِنْ رَبُّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ (6)

و آنها عجلتند از بدی پیش از نیک و آنچه پیش از این از بدیها گذشت؛ و اگر پروردگار تو بخشنده است نسبت به مردم نسبت به ظلم آنان؛ و اگر پروردگار تو شدید عتاب است.

و به زودی می طلبند از تو بدی پیش از خوبی و به یقین گذشته است از پیش ایشان مثال ها (از عذاب های شدید). و هر آئینه پروردگار تو البته صاحب آمرزش است برای مردم با وجود ستم ایشان؛ و هر آئینه پروردگار تو البته سخت است در عذاب کردن. (6)

و يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ لَا أَنْزَلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قَدْحًا إِذْ نَزَلَ مِنْ رَبِّهِ قَدْحًا وَ لِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ (7)
و می گوید آنانکه نا معتقد شدند چرا نشد فرو فرستاده بر او نشانه از جانب پروردگار او؟
جز این نیست که تو بیم دهنده ای؛ و برای هر قومی رهنمائی است. (7)
اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَىٰ وَ مَا تَغِيضُ الْأَرْحَامُ وَ مَا تَزَادُ الْمَلَىٰ وَ كُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ (8)
خدا می داند آنچه بار می برد هر مؤنثی و آنچه کم می کند رحم ها و آنچه زیاده می کند؛ و هر چیز نزد او است به اندازه. (8)

عَلِمَ الْغَيْبِ وَ الشَّهَادَةِ الْكَبِيرِ الْمُتَعَالِ (9)
دانای نادیده و آشکار است، نهایت بزرگ است، نهایت بلند مرتبه است. (9)
سَوَاءٌ مِّنْكُمْ مَّنْ أَسَرَ الْقَوْلَ وَ مَنْ جَهَرَ بِهِ وَ مَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَ سَارِبٌ بِالنَّهَارِ (10)
برابر است از شما کسی که پنهان می کند سخن را و کسی که به آواز بلند گوید آن را و کسی که بسیار پنهان کننده است در شب و (کسی که) رونده است در روز. (10)
لَهُ مُعَقِّبَاتٌ مِّنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَ مِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَ إِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ وَ مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَالٍ (11)
برای او است فرشته گان از پی یکدیگر آینده از میان دو دست او (پیشروی او) و از پشت او می دارند نگاه او را به فرمان خدا. هر آئینه خدا نمی دهد تغیر آنچه به قومی است تا اینکه تغیر بدهند ایشان آنچه در نفس های ایشان است. و وقتی که اراده کند خدا به قومی عذاب پس نیست باز گردانیدن برای آن. و نیست برای ایشان از غیر او از کار سازی. (11)

هُوَ الَّذِي يُرِيكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَ طَمَعًا وَ يُنْشِئُ السَّحَابَ الثَّقَالَ (12)
او است آنکه می نماید شما را برق را ترسی و امید و به وجود می آورد ابر های سنگین را. (12)

وَ يُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ وَ الْمَلَأَ كُهُ مِنْ خَيْفَتِهِ وَ يُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ وَ هُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ وَ هُوَ شَدِيدُ الْمِحَالِ (13)

و به پاکی یاد می کند رعد (الماسک) به ستایش او و فرشته گان از ترس او و می فرستد صاعقه ها را پس می رساند به آن کسی را که می خواهد و ایشان می کنند جدال درباره خدا و او است بسیار با قوت. (13)

لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ وَ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ بِشَيْءٍ إِلَّا كَبَيْسِطٍ كَفَّيْهِ إِلَى الْمَاءِ لِيَبْلُغَ فَاهُ وَ مَا هُوَ بِبَالِغِهِ وَ مَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ (14)

برای او است دعای حق؛ و آنانکه می خوانند از غیر او نمی کنند قبول برای ایشان به چیزی مگر مانند کسی که بکشاید دو کف دست خود را به سوی آب تا برسد به دهنش و نیست او که برسد او را (دهن او را). و نیست دعای نامعتقدان مگر در بیهوده گی. (14)

و لِلّٰهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ طَوْعًا وَ كَرْهًا وَ ظَلَّلُوْهُم بِالْغُدُوِّ وَ الْاَصَالِ | (15)
و برای خدا می کند سجده کسی که در آسمان ها و زمین است خواهان و ناخواهان و سایه های ایشان (نیز) به صبح و شام. | (15)

قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ قُلِ اللّٰهُ قُلْ اَفَاتَّخَذْتُمْ مِنْ دُوْنِهٖ - اَوْلِيَاءَ لَا يَمْلِكُوْنَ لِاَنْفُسِهِمْ نَفْعًا وَ لَا ضَرًّا قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْاَعْمٰى وَ الْبَصِيْرُ اَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمٰتُ وَ النُّوْرُ اَمْ جَعَلُوْا لِلّٰهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوْا كَخَلْقِهٖ فَتَشَابَهَ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ قُلِ اللّٰهُ خَلِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَ هُوَ الْوَاحِدُ الْقَهْرُ (16)

بگو: کیست پروردگار آسمان ها و زمین؟ بگو: خدا است. بگو: آیا پس گرفتید از غیر او دوستانی که نمی توانند برای جان های خود نفعی و نه زیانی؟ بگو: آیا برابر می شود نابینا و بینا یا آیا برابر می شود تاریکی ها و روشنی؟ یا ساختند برای خدا شریکانی که آفریده اند مانند آفریدن او پس مشتبه شده است آفرینش بر ایشان؟ بگو: خدا است آفریننده همه چیز و او است یگانه غالب. (16)

اَنْزَلَ مِنَ السَّمٰءِ مَاءً فَسَالَتْ اَوْدِيٰهٖۙ بِقَدْرِهَا فَاخْتَمَلَ السَّبِيْلُ زَبَدًا رَّابِيًاۙ وَ مِمَّا يُوقَدُوْنَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَاءَ حِلْيَةٍ اَوْ مَتَاعٍ زَبَدٌ مِّثْلُهٗۙ كَذٰلِكَ يَضْرِبُ اللّٰهُ الْحَقَّ وَ الْبَاطِلَۙ فَاَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَاءًۙ وَ اَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ فِي الْاَرْضِۙ كَذٰلِكَ يَضْرِبُ اللّٰهُ الْاَمْثَالَ (17)

فرو فرستاد از آسمان آب را پس جاری شد آب دره ها به اندازه آنها پس برداشت سیل کفی را بلند شده بالای آن. و از آنچه نوب می کنند بر آن در آتش جهت طلب آرائش یا اسباب کفی است مانند کف آب. این چنین می زند خدا (مثل) حق و باطل را. پس اما آن کف پس می رود ناچیز شده؛ و اما آنچه می رساند منفعت مردم را پس می ماند در زمین. این چنین می زند خدا مثال ها را. (17)

لِّلَّذِيْنَ اسْتَجَابُوْا لِرَبِّهِمْ الْحُسْنٰىۙ وَ الَّذِيْنَ لَمْ يَسْتَجِيبُوْا لَهُۥ لَوْ اَنَّ لَهُمْ مَّا فِي الْاَرْضِ جَمِيْعًا وَ مِثْلُهٗۙ مَعَهٗ لَافْتَدَوْا بِهِۦۙ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ سُوْرَةٌۙ الْحِسَابِۙ وَ مَا لَهُمْ جَهَنَّمُۙ وَ بِنَسِ الْمِهَادِ (18)

برای آنانکه جواب دادند برای پروردگار ایشان نیکی است. و آنانکه ندادند جواب برای او اگر اینکه برای ایشان باشد آنچه در زمین است همه یکجا و مانند آن همراه او البته فدیة دهند به آن. آنها برای ایشان است سختی حساب و جایگاه ایشان دوزخ است؛ و بد جایگاه است. (18)

اَفَمَنْ يَعْلَمُ اَنَّ مَا اُنزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ اَعْمٰىۙ اِنَّمَا يَتَذَكَّرُ اُولُو الْاَلْبَابِ (19)

آیا پس کسی که می داند آنچه را فرو فرستاده شده به سوی تو از جانب پروردگار تو حق است مانند کسی است که او نابینا است؟ جز این نیست که پند پذیر می شوند صاحبان خرد.

(19)

الَّذِينَ يُوفُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَ لَا يَنْقُضُونَ الْمِيثَاقَ (20)

آنانکه می کنند وفا به عهد خدا و نمی شکنند پیمان را. (20)
وَ الَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ - أَنْ يُوصَلَ وَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ وَ يَخَافُونَ سُوءَ الْحِسَابِ (21)

و آنانکه می پیوندند آنچه فرموده است خدا به آن اینکه پیوند کرده شود و می ترسند پروردگار شان را و خوف می کنند از سختی حساب. (21)

وَ الَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ وَ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَ أَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَ عَلَانِيَةً وَ يَذَرُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ أُولَىٰ - نِكَاحٌ لَهُمْ عُقْبَى الدَّارِ (22)

و آنانکه شکیبائی کردند طلب رضای پروردگار ایشان را و برپا داشتند نماز را و خرچ کردند از آنچه روزی دادیم ما ایشان را مخفیانه و آشکارا و دفع می کنند با نیکی بدی را، آنها برای ایشان است سرانجام آن خانه. (22)

جَنَّتْ عَدْنٌ يَدْخُلُونَهَا وَ مَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَ أَزْوَاجِهِمْ وَ ذُرِّيَّتِهِمْ مَسِيًّا وَ الْمَلَىٰ - نِكَاحٌ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ (23)

بوستان های همیشه جاودان داخل شوند آن ها را و کسی که نیکو کاری کرد از پدران ایشان و زنان ایشان و اولاد ایشان؛ و فرشته گان داخل شوند بر ایشان از همه دروازه ها. (23)

سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ، فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ (24)

سلام بر شما به سبب آنکه شکیبائی کردید شما. پس نیک است سرانجام آن خانه. (24)
وَ الَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَ يَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ - أَنْ يُوصَلَ وَ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ، أُولَىٰ - نِكَاحٌ لَهُمُ اللَّعْنَةُ وَ لَهُمْ سُوءُ الدَّارِ (25)

و آنانکه می شکنند عهد خدا را از بعد پیمان او و قطع می کنند آنچه فرموده خدا به آن که پیوند کرده شود و پخش می کنند فساد را در زمین، آنها برای ایشان است لعنت و برای ایشان است سختی آن خانه. (25)

اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَ يَقْدِرُ، وَ فَرِحُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَ مَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا مَتَاعٌ (26)

خدا می گسترد روزی را برای کسی که می خواهد و می سازد تنگ. و خوش شدند به زنده گانی دنیا و نیست زنده گانی دنیا در (مقابل زنده گانی) آخرت مگر اسباب ناچیزی. (26)
وَ يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ لَا أَنْزَلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ فَلَنْ يَنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَ يَهْدِي - إِلَيْهِ مَنْ أَنْابَ (27)

و می گویند آنانکه نا معتقد شدند: چرا نشد فرو فرستاده بر او نشانه ئی از جانب پروردگار

او؟ بگو: هر آئینه خدا گمراه می سازد کسی را که می خواهد و راه می نماید به سوی خود کسی را که برمی گردد. (27)

الَّذِينَ ءَامَنُوا وَ تَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ ^{فِي} أَلَّا يَذَّكَّرِ اللَّهُ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ (28)

آنانکه ایمان آوردند و آرامش می گیرد دل های شان به یاد خدا. بیگمان به یاد خدا آرامش می گیرد دل ها. (28)

الَّذِينَ ءَامَنُوا وَ عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طُوبَىٰ لَهُمْ وَحُسْنُ مَنَآبٍ (29)

آنانکه ایمان آوردند و کردند کار های نیک خوش حالی باشد برای ایشان و زیبا جای باز گشت. (29)

كَذَٰلِكَ أَرْسَلْنَاكَ فِي ^{فِي} أُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهَا أُمَمٌ لَّتَتَلَوْنَ عَلَيْهِمُ الذِّكْرَ ^{الذِّكْرَ} أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَ هُمْ يَكْفُرُونَ بِالرَّحْمَنِ ۚ قُلْ هُوَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَ إِلَيْهِ مَتَابٍ (30)

این چنین فرستادیم ترا در امتی ک به یقین گذشت از پیش آن امت های تا بخوانی بر ایشان آنچه وحی فرستادیم ما به سوی تو و ایشان نامعتقدند به الرحمن. بگو: او است پروردگار من نیست هیچ معبودی مگر او بر او اعتماد می کنم و به سوی او است باز گشت من. (30)

وَ لَوْ أَنَّ قُرْآنًا سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ أَوْ قُطِعَتْ بِهِ الْأَرْضُ أَوْ كُتِبَ بِهِ الْمَوْتَى ^{فِي} بَلَّ اللَّهُ الْأَمْرَ جَمِيعًا ^{فِي} فَلَمْ يَأْتِئْسَ الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَهَدَى النَّاسَ جَمِيعًا ^{فِي} وَ لَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا تُصِيبُهُمْ بِمَا صَنَعُوا قَارِعَةٌ أَوْ تَحُلُّ قَرِيبًا مِّنْ دَارِهِمْ حَتَّىٰ يَأْتِيَ وَعْدُ اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ (31)

و اگر اینکه بود قرآنی که به حرکت آورده می شد به آن کوه ها یا شگافته می شد به آن زمین یا به سخن آورده می شد به آن مرده گان. بلکه برای خدا است فرمان همه یکجا. آیا پس ندانسته اند آنانکه ایمان آوردند اینکه اگر می خواست خدا البته هدایت می نمود مردم را همه یکجا. و نشود قطع آنانکه نامعتقد شدند می رسد به ایشان به سبب آنچه کردند مصیبتی یا مسکن گیرد آن مصیبت نزدیک خانه ایشان تا اینکه بیاید وعده خدا. هر آئینه خدا نمی کند خلاف وعده را. (31)

وَ لَقَدْ اسْتَهْزَيْ بِرُسُلٍ مِّنْ قَبْلِكَ فَاَمَلَيْتُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ ^{فِي} فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ (32)

و البته به یقین تمسخر کرده شد به پیغمبران از پیش تو پس مهلت دادم برای آنانکه نامعتقد شدند باز گرفتم ایشان را؛ پس چگونه بود عقوبت من؟ (32)

أَفَمَنْ هُوَ قَانِمٌ عَلَىٰ كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ ^{فِي} وَ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ قُلْ سَمُّوهُمْ ۚ أَمْ تُنَبِّئُونَهُ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي الْأَرْضِ أَمْ بظَهْرٍ مِّنَ الْقَوْلِ ^{فِي} بَلْ زَيْنٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مَكْرُهُمْ وَ صُدُّوا عَنِ السَّبِيلِ ^{فِي} وَ مَنْ يُضِلِّ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ (33)

آیا پس کسی که ایستاده است بر هر کس به سبب آنچه به دست آورد آن کس؟ و ساختند برای خدا شریکان بگو: نام گیرید ایشان را. یا خبر می دهید او را به آنچه نمی داند در زمین یا به ظاهر از سخن. بلکه آراسته شده برای آنانکه نامعتقد شدند دسیسه ایشان و باز

داشته شده اند از راه. و کسی را که می کند گمراه خدا پس نیست برای او از رهنما. (33)
لَهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا صلى وَ لَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَقُّ صلى وَ مَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ (34)

برای ایشان است عذاب در زنده گانی دنیا؛ و البته عذاب آخرت سخت تر است؛ و نیست
برای ایشان از (عذاب) خدا از حفظ کننده. (34)
مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعدَ الْمُتَّقُونَ صلى تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ صلى أَكُلُهَا دَائِمٌ وَ ظِلُّهَا تِلْكَ عُقْبَى الَّذِينَ
اتَّقَوْا صلى وَ عُقْبَى الْكَافِرِينَ النَّارُ (35)

مثال بهشت، آنکه وعده داده شده پرهیزگاران را؛ می رود از زیر آن جوی ها؛ میوه های آن
همیشه و سایه آن. این است سرانجام آنانکه پرهیزگاری کردند؛ و سرانجام نامعتقدان آتش
است. (35)

وَ الَّذِينَ ءَاتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَفْرَحُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ صلى وَ مِنَ الْأَحْزَابِ مَنْ يُنْكِرُ بَعْضَهُ صلى قُلْ إِنَّمَا
أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ وَ لَا أُشْرِكَ بِهِ صلى إِلَيْهِ أَدْعُوا وَ إِلَيْهِ مَنَابٍ (36)

و آنانکه داده ایم ایشان را کتاب را می کنند خوشی به آنچه فرو فرستاده شده به سوی تو؛ و
از گروه ها کسی می کند انکار بعضی آن را. بگو: جز این نیست که فرمان داده شده ام من
اینکه بپرستم خدا را و نسازم شریک به او. به سوی او می خوانم و به سوی او است باز
گشت من. (36)

وَ كَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ حُكْمًا عَرَبِيًّا وَ لَئِنْ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَ هُمْ بَعْدَ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ
وَلِيٍّ وَ لَا وَاقٍ (37)

و این چنین فرو فرستادیم آن را داوری به عربی. و البته اگر پیروی کنی آرزو های ایشان
را بعد آنچه آمد ترا از دانش نباشد ترا از (عذاب) خدا از دوستی و نه حفظ کننده ئی. (37)
وَ لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ وَ جَعَلْنَا لَهُمْ أَزْوَاجًا وَ ذُرِّيَّةً وَ مَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا
بِإِذْنِ اللَّهِ صلى لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ (38)

و البته به یقین فرستادیم ما پیغمبران از پیش تو و ساختیم برای ایشان همسران و اولاده ها.
و نیست برای پیغمبری اینکه بیاید با نشانه ئی مگر به اجازه خدا. برای هر مدتی است
کتابی. (38)

يَمْحُوا اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَ يُثْبِتُ صلى وَ عِنْدَهُ صلى أُمُّ الْكِتَابِ (39)

می سازد نابود خدا آنچه می خواهد و می سازد ثابت (آنچه می خواهد)؛ و نزد او است مادر
کتاب (لوح المحفوظ). (39)

وَ إِنْ مَا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ وَ عَلَيْنَا الْحِسَابُ (40)

و اگر آنچه می نمایم ترا بعضی آنچه وعده می کنیم ایشان را یا بمیرانیم ترا پس جز این
نیست که بر تو است (پیغام) رساندن و بر ما است حساب. (40)

أَوْ لَمْ يَرَوْا أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا وَ اللَّهُ يَحْكُمُ لَا مُعَقَّبَ لِحُكْمِهِ صلى وَ هُوَ سَرِيعُ

الْحِسَابِ (41)

آیا ندیدند اینکه ما می آئیم زمین را، می گاهیم از جوانب آن. و خدا می کند داوری نیست برگرداننده برای داوری او. و او است زود در حساب کردن. (41)

وَ قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلِلَّهِ الْمَكْرُ جَمِيعًا صلى يَعْلَمُ مَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ هى وَ سَيَعْلَمُ الْكُفْرُ لِمَنْ عُقِبَى الدَّارِ (42)

و به یقین تدبیر کردند آنان از پیش ایشان پس برای خدا است تدبیر همه یکجا؛ می داند آنچه به دست می آورد هر نفس. و به زودی می دانند نامعتقدان برای کیست سرانجام آن خانه.

(42)

وَ يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَسْتَ مُرْسَلًا ۚ قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا ۖ بَيْنِي وَ بَيْنَكُمْ وَ مَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ (43)

و می گویند آنانکه نامعتقد شدند نیستی تو پیغمبر. بگو: کافی است خدا گواه میان من و میان شما و کسی که نزد او است دانش کتاب. (43)